

Birisi

– Karsî · 10 Ekim 2016

BİRİSİ

Önceden mutlu mesut yaşayıp da giderdim
Vurdu ta can evimden yıktı gitti birisi
Tanıştığım o güne her an şükür ederdim
Mecnun edip yolunda çöle itti birisi

Bal damlardı dilinden güzel sözüne kandım
Rabbime dua edip her gece onu andım
Ben ona can olurken o bana canan sandım
Gururumu incitip cana yetti birisi

Bekletti yıllar yılı nice umutlar verdi
Senden başka biriyle Allah korusun derdi
Sayesinde baharım artık hazana erdi
Beni hüsrân denilen çağa attı birisi

Divanesi olmuşum her şeye dedim peki
Meğer gönül verdiğim bir vefasızın teki
Sevgisine inandım kalıcı sandım baki
Başımdan duman gibi yandı tüttü birisi

Kurduğum hayallerin hepsi düşerken suya
Bağırma oturmuştu sanki koca bir kaya
Bir ömür yüreğimde açan gül idi güya
Kalbime diken olup fena battı birisi

Zirvesine çıkardım onu gönül tahtımın
Arkasında durdum hep yeminimin, ahtımın
Ellerini kolunu bağlayarak bahtımın
Dünyamdan kuş misali uçup yitti birisi

Murat Gökçe Karsî

09.10.2016